№ 172 (796) Rok IV. Warszawa, 3 sierpnia 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 7500 za wiersz nonpareiu b) instytucji i osób prywatnych 11500 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 16300 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 24300 mk. Ogłoszenie o koncesji 110000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 24000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 1100 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr. 7. Administracja pokój Nr. 7. Telefon Nr. 15-84.

Treść numeru 172-go.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Dział urzędowy

Ukazał się w druku № 75 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 31 lipca 1923 roku, zawierający treść następującą:

Pozycja 583. Ustawa z dn. 4-go lipca 1923 r. o organizacji i zakresie działania Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Pozycja 584. Ustawa z dn. 4 go lipca 1923 r. w przedmiocie udzielenia gwarancji Skarbu Państwa do sumy 10 miljardów marek dla pożyczki na budowę domów dla robotników, reemigrujących z Niemiec.

Pozycja 585 Ustawa z dnia 6 go lipca 1923 r w przedmiocie honorowego dożywotniego uposażenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Pozycja 586. Ustawa z dn. 6 go lipca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia wkładki państwowej na kapitał zakładowy Centralnej Kasy Spółek Rolniczych w Warszawie, oraz w przedmiocie udzielenia gwarancji państwowej za zobowiązania tejże Kasy.

Pozycja 587 Ustawa z dn. 6-go lipca 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obywateli państw obcych przepisów prawnych o odszkodowaniu z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jakoteż braku pracy.

Pozycja 588. Ustawa z dn. 6 go lipca 1923 r. o stanowiskach oficerskich w polskiej marynarce handlowej.

Pozycja 589. Ustawa z dn. 6 go lipca 1923 r. w przedmiocie zmiany artykułów 103, 104 i 105 ustawy z dnia 19 maja 1920 r. o obowiązkowem ubezpieczeniu na wypadek choroby.

Pozycja 590. Ustawa z dn. 6-go lipca 1923 r. w przedmiocie ratyfikacji układu polsko-niemieckiego, podpisanego w Dreźnie dnia 1 maja 1923 r., w sprawie przedłużenia terminu z art. 219 konwencji niemiecko-polskiej, zawartej w Genewie dnia 15 maja 1922 r.

Pozycja 591. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1923 r. w sprawie dodatku fukcyjnego dla osób wojskowych zatrudnionych w pawilonach zakaźnych, w oddziałach i zakładach dla umysłowo chorych oraz w sprawie dodatku uzdrowiskowego.

Pozycja 592 Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.

Pozycja 593. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27 lipca 1923 r. o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak z państwowych jak i prywatnych fabryk.

Okólnik Nr. 82

Do wszystkich pp Wojewodów, Pana Delegata Rządu w Wilnie i P. Komisarza Rządu na m st Warszawę.

W celu ujednostajnienia postępowania przy wykonywaniu przepisów Ustawy z dn. 6/VII 1923 roku („Dz. Ust." № 71 p. 555), o ile one dotyczą przestępstw, podlegających orzecznictwu władz administracyjnych polecam stosowania się do następujących wskazówek:

I. Amnestja stosuje się do przestępstw, popełnionych do dnia 30 marca 1923 roku włącznie (art. 1); ta data, nie zaś data orzeczenia karnego jest decydująca dla udzielenia amnestji. Dzień przestępstwa należy zaznaczyć w motywach decyzji, umarzającej sprawę.

II. Amnestja niniejsza nie dotyczy jedynie przestępstw ulegających karze administracyjnej w myśl Ustawy z dnia 2/VII 1920 roku o zwalczaniu lichwy wojennej („Dz. Ust." № 67 p. 449) ze zmianami, które wprowadziła Ustawa z dnia 5/VIII 1922 r. („Dz. Ust. № 69 p. 618); wszystkie zatem inne przestępstwa, nie wyłączając popełnionych i z chęci zysku, do których nie stosowano amnestji, uchwalonej Ustawą z dnia 24/V 1921 r. w przedmiocie amnestji z powodu uchwalenia Ustawy Konstytucyjnej Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17-go marca 1921 r. (Dz. U. № 42 poz. 261) podlegają amnestji na mocy niniejszej ustawy z dn. 6/VII 1923 r; darowuje się więc karę za wszystkie inne przestępstwa, należące do właściwości władz administracyjnych, o ile orzeczenie nie zostało wykonane w części lub całości chociażby w swoim czasie w tej sprawie zapadła odmowna decyzja co do zastosowania amnestji z ustawy z dnia 24/V 1921 r.

III. W granicach, wskazanych w art. 1—3 Ustawy z dnia 6/VII 1923 r przebacza się przestępstwa administracyjne i darowuje orzeczone kary w całości i części niewykonane do dnia ogłoszenia Ustawy bez względu na jej rodzaj i wymiar.

Należy więc nie wdrażać postępowania karnego, umarzać wdrożone, natychmiast z urzędu zaniechać wykonania kary, a o ile do wykonania już przystąpiono, należy pozbawionego wolności zaraz uwolnić, względnie zaniechać ściągania grzywien; dotyczy to również wyroków w sprawach administracyjnych, wydanych w ostatniej instancji przez Sąd Okręgowy. Równocześnie należy zawiadomić obwinionego o umorzeniu sprawy z pouczeniem w myśl art. 11 Ust z d. 6/VII 1923 r, a zasądzonego o darowaniu mu niewykonanej kary.

IV. Na mocy Ustawy z dnia 6/VII 1923 r. o amnestji z powodu uznania granic Rzeczypospolitej stosuje amnestję władza zarządzająca wykonanie orzeczenia lub decyzji (władze administracyjne I ej instancji), nie tylko do kar prawomocnie orzeczonych lecz również i w sprawach, w których orzeczenia jeszcze nie uprawomocniły się. Wobec tego, o ile w granicach ustawy sprawa podlega umorzeniu, należy złożonego rekursu nie przesyłać do właściwej instancji odwoławczej, lecz sprawę umorzyć. Władza administracyjna II instancji zwraca niezałatwione rekursy władzy administracyjnej I instancji w celu umorzenia sprawy nie wydając decyzji. W obu wypadkach należy zawiadomić o umorzeniu sprawy osobę zainteresowaną z pouczeniem w myśl art. 11 Ustawy amnestyjnej i tylko w razie domagania się merytorycznego rozpoznania sprawy należy rekurs wraz z aktami sprawy przesłać do władzy odwoławczej.

V. Zażalenia na niezastosowanie amnestji podlegają rozpoznaniu w zwykłym administracyjnym toku instancji.

Minister Spraw Wewnętrznych
Kiernik.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 6 lipca 1923 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na obywateli państw obcych przepisów prawnych o odszkodowaniu z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jakoteż braku pracy.

Art. 1. Obowiązujące w Rzeczypospolitej Polskiej przepisy prawne w przedmiocie ubezpieczeń społecznych lub obowiązku odszkodowania z tytułu nieszczęśliwych wypadków przy pracy, niezdolności do pracy, starości, śmierci, jakoteż braku pracy mają zastosowanie co do obowiązku ubezpieczenia i prawa do wszystkich świadczeń wraz z wszystkiemi dodatkami drożyźnianemi i dodatkiem na wychowanie również względem zatrudnionych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw obcych, oraz ich rodzin nawet zamieszkałych poza granicami Polski. Obywatele państw obcych oraz ich rodziny korzystają z wszelkich praw do świadczeń wraz z dodatkami, nabytych w drodze ubezpieczeń społecznych, również w razie opuszczenia granic Rzeczypospolitej Polskiej.

O ile jednak państwo obce ogranicza analogiczne prawa obywateli polskich, może Rada Ministrów wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydać przepisy, ograniczające odnośne prawa obywateli tego państwa w Polsce.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie niezgodne z nią przepisy prawa.

Prezydent Rzeczypospolitej:
S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów:
w z. *Głąbiński.*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej
L. Darowski.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 27 lipca 1923 roku

o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak w państwowych jak i prywatnych fabrykach.

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r., o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409 art. 17), oraz w związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27-go czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14 go maja 1923 r. o podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. № 67 poz. 522 § 52) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych wyprodukowanych w państwowych fabrykach:

I Cygara:

		Mk. za sztukę
1)	Havana	6.800
2)	Belweder	5.600
3)	Wawel	5.000
4)	Brytanica	4.600
5)	Trabuco	4.200
6)	Kuba	3.700
7)	Portorico	2.500
8)	Mieszane zagranicz.	2.000
9)	Cigarillos	1 600
10)	Virginia	2.200
11)	Brazyl Virginia	1 600

II. Papierosy:

		Mk. za sztukę
1)	Sfinks	1.000
2)	Dames	900
3)	Kalif	900
4)	Kedyf	900
5)	Egipskie	800
6)	Klub	600
7)	Sejmowe	600
8)	Prezydent	550
9)	Damskie	550
10)	Farys	400
11)	Emir	400
12)	Pogoń	560
13)	Sport	550
14)	Warszawskie	550
15)	Syrena	350
16)	Wisła	350
17)	Wanda	300

III. Tytonie do papierosów:

		Mk. za kilogr.
1)	Kir	1.100.000
2)	Ksanti	1 000.000
3)	Najprz. sułtański	920.000
4)	„ macedoński	800.000
5)	„ turecki	720.000
6)	Przedni turecki	520 0 0
7)	Średni turecki	480.000
8)	Kresowy	36 .000

IV. Tytonie do fajki:

		Mk. za 1 kilogram
1)	Przedni fajkowy	200 00
2)	Zwyczajny fajkowy	160.000

§ 2. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I, Cygara:

	Gatunek	Mk. za 1 sztukę
1)	luksusowy A	8 000
2)	„ B	6.000
3)	najprzedniejszy A	5.500
4)	„ B	4.500
5)	przedni A	3.200
6)	„ B	2 500
7)	średni A	2.000

II. Cygaretki:

	Gatunek	Mk. za 1 sztukę
1)	przedni	1.500
2)	średni	1.000

III. Papierosy:

	Gatunek	Mk. za 1 sztukę
1)	luksusowy A bez ustn.	1.000
2)	„ A z ustnik.	900
3)	luksusowy B bez ustn.	900
4)	„ B z ustnik.	800
5)	najprzedniejszy A	700
6)	„ B	550
7)	przedni A	5 0
8)	przedni B	300
9)	średni A	450

IV. Tytonie krajane:

		Mk. za kilogr.
1)	gatunek luksusowy	850 000
2)	„ najprzedn.	650 000
3)	„ przedni	550 000
4)	„ średni A	360.000
5)	„ średni B (fajk)	220.000
6)	„ „ C (fajk.)	160.000

V. Tytoń do żucia: Mk. 250.000 kg.

VI Machorka: Mk. 180.000 kg.

VII. Tabaka do zażywania:

		Mk. za kilogr.
1)	Gatunek przedni	100.0000
2)	„ średni	60.000

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w fabrykach.

§ 4. Ustanowiony w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r, (Dz. U. R. P. № 92 poz. 855 rabat handlowy ustala się z dniem 1 sierpnia 1923 r. od wszystkich wyrobów na 18 proc. ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników, zaś na 13 proc. ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 5. Przedsiębiorcy prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych mogą udzielać sprzedawcom wyższego rabatu wyłącznie jednak od cygar i cygaretek: odnośnie do innych rodzajów wyrobów pozostaje nadal w mocy postanowienie § 12 wyżej wskazanego rozporządzenia.

§ 6 Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1923 roku.

Minister Skarbu:
H. Linde.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 26 lipca 1923 r.

w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R P. Nr 51, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z d. 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 532), określa się do nowego zarządzenia na 2 399.900% ażio czyli mnożnik 24.000

§ 2. Towary nieobjęte wykazem, zawartym w § 1 rozporządzenia z 7 lipca 1923 r (Dz. U R. P. Nr. 68 poz. 532), ani obowiązującem w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U, Rz. P. Nr 66, poz. 518) opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 75% normalnej a zatem 1.799 900% czyli mnożnik 18.000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą §§ 2 i 3 rozporządzenia z d. 7 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego i normalnego i zniżonego (Dz. U. R, P Nr. 68, poz. 532).

Minister Skarbu:
H. Linde

Minister Przemysłu i Handlu:
W. Kucharski.

KRONIKA

NOWA CENA CUKRU.

Wobec ustalenia nowej ceny emisyjnej złotego polskiego, która podwyższona została z 17 tys. do 25 tys. mk. za jeden złoty, tj. o 8 tys. marek, poczynając od d. 1 stycznia r b. wzrośnie w tym samym stosunku cena cukru, określona, jak wiadomo, w porozumieniu z ministerstwem skarbu w wysokości 50 złotych za jeden worek kryształu. W ten sposób cukier sprzedany przez cukrownie w pierwszej dekadzie bieżącego miesiąca będzie liczony o 400 tys. mk. (50 na 8 000), na worku drożej. Jeżeli więc cukier z przydziału lipcowego kalkulował się w Warszawie, po zaliczeniu wszystkich kosztów, około 14 tys. mk. za kg.) obecnie kalkulować się będzie około 18 tys. mk. Cena powyższa dotyczyć będzie wyłącznie cukru nabytego w cukrowniach w sierpniu. Cukier lipcowy, który obecnie znajduje się narynku, obowiązuje cena niższa o 4 tysiące m. na kg.

Redaktor: W. Warszawski.

Drukarnia F. Syrewicza i Ski. Senatorska 28-30